

ת"פ 37495/11/15 - מדינת ישראל נגד אמיר טראבלסי

בית משפט השלום בעכו

30 מרץ 2016

ת"פ 37495-11-15 מדינת ישראל נ'
טראבלסי(עציר)

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	אמיר טראבלסי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גב' הילה צמח כרמל

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד כמיל עודה ס. ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בתיק זה - פריצה לבנין שאינו דירה או בית תפילה, גניבה וניסיון להסגת גבול פלילית.

2. בטיעונים לעונש מיום 7/3/16, טענה ב"כ המאשימה כי הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מעבירותיו של הנאשם הינם הגנה על שלום הציבור, ביטחון ורכוש, כשעבירות רכוש טומנות בחובן סיכון חיי אדם ושלמות גופו. בנוסף, לנאשם הרשעות קודמות בתחום הסמים ועבירת פריצה, הסגת גבול וגניבה בגין ריצה עונש מאסר. לפיכך, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם, הן לאור עברו הפלילי של הנאשם והן בשל התסקיר השלילי בעניינו וכן להשית עליו עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

3. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי העובדה שהתסקיר בעניינו של הנאשם אינו חיובי, אין בו כדי להחמיר עם עונשו וכי גם עברו ובו שתי הרשעות בלבד אין בו כדי להחמיר עימו. בנוסף, מנסיבות המקרה עולה כי

אין תחכום בהתנהלותו של הנאשם ולא נזקים ולכל היותר מדובר באדם אומלל הסובל מבעיית התמכרות ולא באדם שמטרת פריצתו לדירה היא התעשרות. כמו כן, יש לקחת בחשבון לצורך עונשו של הנאשם, את העובדה כי הודה בעבירותיו וכי עשה בעבר ניסיונות שיקום שלא צלחו וכן את נסיבותיו האישיות הקשות.

דין והכרעה:

4. לחובת הנאשם, יש לציין בראש ובראשונה את חומרת הענישה וחומרת העבירות בגין הורשע ואת פגיעתן בערכים חברתיים עליהם מנסה החברה להגן כגון שלום הציבור ביטחונו, מרחב פרטיותו ורכושו, כפי שכבר נקבע ברע"פ 244/10 קרופניק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 25.1.2010):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

5. בנוסף, די בעיון בכתב האישום על מנת ללמוד על חומרת התנהלותו העבריינית של הנאשם, שכן לא רק פרץ הנאשם לדירתה של המתלוננת בשעת לילה מאוחרת, אלא אף גנב מספר חפצים השייכים למתלוננת. כאשר לענין זה, מבקש ביהמ"ש לחלוק על טענת הסניגור המלומד לפיו חרף שהותה של המתלוננת בביתה עת הפריצה, לא התפתח האירוע למשהו חמור יותר וכי מטרת התפרצותו של הנאשם הייתה בשל עוני והתמכרות ולא לצורך התעשרות. לדעת ביהמ"ש, מעשיו הנ"ל של הנאשם היו עלולים להוביל לגניבה נוספת של רכוש אילולא התעוררה המתלוננת משנתה, וחמור מכך, להוביל לתקרית מסוכנת והרסנית יותר עם המתלוננת, שכן זו הפתיעה את הנאשם בעת ביצוע מעשיו כשהתעוררה משנתה, ומכאן הרי שהנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירותיו של הנאשם, הינו גדול יותר מאשר אירע בפועל, וכי העובדה כי הנאשם ביצע מעשיו ללא מטרת התעשרות אלא מתוך התמכרות, אין לה כשלעצמה כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם.

6. לענין מתחם הענישה, חולק ביהמ"ש על דברי הסניגור המלומד לפיו יש לקבוע מתחם ענישה ספציפי למקרה שבפינו תוך מתן משקל לנסיבות שאינן קשורות בנאשם, ומתוך מתחם זה לקבוע את עונשו של הנאשם. לדעת ביהמ"ש, נכונה פרשנותו לענין זה של ביהמ"ש העליון בעפ 6048/13 מוחמד באשיר חוסיין נ' מדינת ישראל (14.08.2014) לפיו:

"בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין שומה על ביהמ"ש לקבוע, בשלב הראשון, את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם. בשלב זה, על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי

שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר קביעת המתחם, על ביהמ"ש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה"

לאור האמור לעיל, ובעניינם בוחנות אל עבר מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עולה כי הושתו על נאשמים המורשעים בעבירות כגון דא עונשים שונים:

- **ברע"פ 509/11 אבו עדיה נ' מדינת ישראל (8.1.12)** - אושרר גזר דין שבו נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל ובצירוף המאסרים המותנים 18 חודשים, בגין עבירות של התפרצות למגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה והפרת הוראה חוקית.
- **ברע"פ 3228/12 יבגני וסילנקו נ' מדינת ישראל (29.4.12)** - נדחתה בקשת רשות ערעור לעניין חומרת העונש לפיו הוטלו על הנאשם שנתיים מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בגין עבירת התפרצות למגורים וגניבה.
- **ברע"פ 2037/08 משיח באזוב נ' מדינת ישראל (27.10.11)** - נדחתה בקשת רשות ערעור לעניין חומרת העונש לפיו הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת התפרצות למגורים.
- **בת"פ 9106-0513 מדינת ישראל נ' אבו זגילה (1.12.13)** - קבע מותב זה כי מתחם הענישה בגין עבירות התפרצות לדירה וגניבה נע בין 12-20 חודשי מאסר.

לפיכך, מתחם הענישה במקרה דנן הינו כדלקמן:

- **מאסר בפועל - החל מ- 7 חודשים ועד ל- 18 חודשים**

7. לעניין תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, יאמר כי זה בעוכריו, כך על פי ממצאיו ומסקנותיו לפיהם ישנה רמת סיכון גבוהה מצידו להישנות עבירות דומות בעתיד, אשר גוברת על סיכויי השיקום ולפיכך, לא ניתנה המלצת שירות המבחן על חלופות ענישה או שיקום. כל זאת, כאשר על חשיבותו ויכולתו של שירות המבחן להאיר את עיני ביהמ"ש ולסייע לו במלאכתו בעת הצורך עמד כבר בעבר כבוד השופט מישאל חשין ז"ל בבש"פ 5859/04 מדינת ישראל נ' נאיף באומרו כי:

"שירות המבחן, אליבא דכולי עלמא, הינו ידו הארוכה של בית-המשפט, ותפקידו הוא, בין השאר, לבחון ולבדוק נושאים שבית-המשפט עצמו מתקשה לבחון ולבדוק. במובן מסויים ניתן לדמות את שירות המבחן לפריסקופ הנשלח מצוללת והמעביר אל קברניט הצוללת תמונות שהקברניט מתקשה לראותן בעיניו שלו".

כמו כן, לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות של הפרת הוראה חוקית, עבירות של החזקת/שימוש בסמים לצריכה עצמית ועבירות קודמות הסגת גבול פלילית, גניבה ופריצה.

8. לטובת הנאשם, יש לציין את הודאתו בהזדמנות הראשונה כמראה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר וכן את טיעוני הסניגור באשר לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם בדבר נוהל חיים התמכרותי, נכות שנגרמה משימוש בסמים, עבר טראומטי תחת אלימות מצד דמויות מטפלות כפי שאף עולה מתסקירו והבעת הצער והחרטה אשר הביע על מעשיו, וכן, בקשת הסליחה שביקש הנאשם בביהמ"ש בדיון הנ"ל.

9. אשר על כן, יהיה זה ראוי כי ביהמ"ש ייצור את האיזון הנאות בין הנתונים השונים כגון האינטרס הציבורי, נסיבות המקרה וחומרת העבירות, עברו הפלילי של הנאשם, המלצות תסקיר שירות המבחן ומשקלו, נסיבותיו האישיות של הנאשם ויגיע להחלטה הצודקת והנכונה ביותר.

סבורני, כי בשים לב לנתונים הנ"ל, יש לאמץ את המלצות התסקיר, וכי האינטרס הציבורי יבוא על סיפוקו כאשר גם עונש על נקודה מהותית שאינה ברף העליון שבמתחם הענישה דלעיל, יביא להרתעת הנאשם, הרתעת הציבור והגנה על שלומו, ביטחונו ורכושו, זאת בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם המרככות במידה את חומרת עונשו ואת הפגיעה באינטרס הציבורי, ונחוצות ככאלו שאינן מאפיינות התנהלות עבריינית טיפוסית בעבירות אלו, אך זאת כמובן מבלי לפגוע ולהתעלם מחומרתן והצורך בהרתעת הנאשם והציבור מאלו כאמור לעיל.

10. אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם כדלקמן:

- דן את הנאשם ל- 9 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 15.11.15.
- אני דן את הנאשם ל- 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה מהעבירות בגין הורשע בתיק זה.
- אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית על סך ₪3,000 להימנע מלבצע עבירה מתוך העבירות בגין הורשע בתיק זה, וזאת שנתיים מהיום. אם לא יחתום יאסר ל-15 יום.
- זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ' אדר ב' תשע"ו, 30/03/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר , שופט בכיר

